

Vi vill uppmana er att sluta servera importerad gödkalv – framförallt ur ett etiskt perspektiv men också för att minska risken för antibiotikaresistens. Med svenskt kött får ni en etisk kvalitet som många av de billiga importprodukterna saknar. Med svenskt kött får ni djur som har växt upp under en sträng djurskyddslag där antibiotikaanvändning är restriktiv och där hormonanvändning är förbjuden. Genom att servera svenskt kött gynnar ni svenska bönder, djurväl-färden och miljön.

– Svenska Blå Stjärnan

Visste ni det här om gödkalv?

Gödkalv – en intensiv antibiotikaberoende produktion

Den intensiva kalvuppfödningen i vissa EU-länder bygger på att man köper in kalvar från stora delar av Europa. Unga djur transporteras långa sträckor och kalvar från olika gårdar blandas. Utfodringen balanseras på gränsen, för vad kalven tål, för att få ett ljust kalvkött d v s mycket lite stråfoder. Djuren har dålig egen immunitet och riskerar lätt att drabbas av diarréer och lunginflammation. Rutinmässig antibiotikabehandling är nödvändig för att kalvarna inte ska bli sjuka. Antibiotika är ett livsnödvändigt hjälpmedel för att bota sjukdomar. Vi måste minska vår förbrukning av antibiotika till såväl djur som människor för att minska risken för ökad antibiotikaresistens. Det är skälet till att svenska antibiotikaexperter på Statens Veterinärmedicinska Anstalt direkt avråder handeln och grossister att köpa kalvkött från intensiv europeisk produktion som den bedrivs i exempelvis Nederländerna.

Den intensiva kalvuppfödningen har ifrågasatts från djurskyddssynpunkt sedan många år och EU:s direktiv kom redan 1991, senare ändrat 1998. Det som ifrågasatts är den extrema utfodringen för att få vitt kalvkött och att kalvarna hölls i trånga bås. I direktivet ställs bl a krav på att kalvar ska hållas i grupp och få ett foder, som inte förorsakar blodbrist. 2005 utarbetade EFSA, EU:s livsmedelsäkerhetsmyndighet, en rapport som pekade på de viktigaste riskerna med en intensiv kalvuppfödning, som den bedrivs i bl a Nederländerna, Frankrike och Italien. EFSA bedömer att de främsta sjukdomsriskerna är lunginflammationer och diarréer. Att man blandar djur från olika gårdar med olika smittor (dagisproblemet) ökar risken för sjukdomsutbrott. Detta kräver generell förbyggande antibiotikabehandling. Det holländska djurskyddet har arbetat med att förbättra förhållandena för kalvarna i den holländska kalvuppfödningen. Man har bl a satt upp maxgränser för transporttider.

Export av svenska kalvar till Holland var föremål för skarp kritik i början av 2000-talet. LRF tillsammans med Slakteriförbundet arbetade med att se till att kalvarna skulle stanna i Sverige. Slutligen enades Svensk Mjolk om en branschpolicy med budskapet att mjölkbonden har ett ansvar för sin kalv och export av kalvar förbjöds i en frivillig överenskommelse. Den riskerar nu att tas bort när man jagar kostnader i mjölkproduktionen.

Text: Gunnela Stähle, Vi konsumenter.

